

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׂלֵמִים הַסַּעֲוֵדוֹת הַלְלוּ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֱמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמְזֻלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַלְלוּ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתִנְגְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינָן,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אַפִּין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שְׂיִתָּא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֵדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהְיָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה שנאה שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגין, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כְּדָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אַשְׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין
 וְזִמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲתִיבֵיא דְגֵיהֶנָּם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כְּדָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדֵיו.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגֵּיהֶנָּם נָחִים. בַּיּוֹם

הַזֶּה כָּל הַדֵּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 337)

– פָּרָק טז –

לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּמֵרוֹן

א) לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר בְּמֵרוֹן גַּרַם שְׁנַתְמַלָּא הַבֵּית רִיחַ טוֹב וְנִמְשָׁכָה הָאָרָה גְדוּלָה וְהַרְגֵּשׁ גְּדוּלָה
 לְהַנְשָׁמָה

הַיּוֹם יוֹם ב', ה' לְאָדָר ב', שְׁנַת וִית"ן ל"ו, נִסְעֵנוּ מֵעַבּוֹ לְצַפַּת תְּבִנָּה וְתַכּוּנָה לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵי הָאֲדוֹן
 הַשָּׁם בְּאַרְצֵי הַגִּלְגָּל, וְאַחַר כֵּן הִלְכְּנוּ לְמֵרוֹן וְכו'. וְלִמְדֵנוּ שֵׁם בְּחֻשֶׁק גְּדוּל וּבְאַהֲבָה גְדוּלָה וּבְשִׂמְחָה
 סֵפֶר הַזֶּהָר עַד ד' שְׁעוֹת מִהַלְלָה, וְעַמְדֵנוּ לְאַכֵּל, וְחֻזְרֵנוּ תַּכְף אַחַר הָאֲכִילָה לְמוֹדֵנוּ כְּפִי שְׁנַתָּן הָרַב
 לְכָל אֶחָד מִהַחֲבֵרִים שֶׁהָיוּ שֵׁם סֵפֶר אֶחָד שֶׁל הַזֶּהָר. וְהָיָה חֲלָקֵי סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, וְלִמְדֵנוּ עַד שֶׁשָּׁה שְׁעוֹת,
 וּבְסוּף ו' שְׁעוֹת נִתְמַלָּא הַבֵּית רִיחַ טוֹב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיָה וְכו'. וְלִמְדֵנוּ עַד ח' שְׁעוֹת מִהַלְלָה,
 וְהִלְכְּנוּ לִישׁוֹן. וְקִדְּם שְׁהֵאִיר הַיּוֹם כְּשֵׁנֵי שְׁעוֹת עַמְדֵנוּ עַל מִשְׁמַרְתְּנוּ וְלֹא יִשְׁנֵנוּ כִּי אִם שְׁנֵי שְׁעוֹת, וְיִשְׁבְּנוּ
 לְלִמְדָה. וּכְשֶׁהֵאִיר פְּנֵי הַמְּזֶרֶח הִתְפַּלְּלֵנוּ כְּוַתִּיקֵין וְיִשְׁבְּנוּ לְלִמְדָה עַד י"ח שְׁעוֹת כְּלִי הַפֶּסֶק בֵּינָתִים אֲפִלוּ
 בְּדַבּוּר שֶׁל דְּבָרֵי תּוֹרָה. וְאַחַר שְׂאֵכְלֵנוּ חֻזְרֵנוּ לְלִמְדֵנוּ כָּל יוֹם חֲמִישִׁי, עַד ח' שְׁעוֹת מִהַלְלָה. וּבַיּוֹם
 ו' בְּבֹקֶר וְכו'. וּבְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת הַיּוֹם לּוֹמְדִים זֶהָר, וּבְלִילָה לֵיל מוֹצָאֵי שַׁבָּת עֲשִׂינוּ מִשְׁמֹרוֹת כָּל
 הַלִּילָה, שְׁהֵאֲדָרוֹת אָמַר הָרַב שְׁנִלְמַד אוֹתָם בְּיַחַד, וְכֵן הָיָה. וּבְשַׁעָה שֶׁהִתְחַלְּנוּ הָאֲדָרוֹת הֵיטָה הָאָרָה
 גְּדוּלָה וְהַרְגֵּשׁ גְּדוּלָה בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ וְכו', וְנִמְרְנוּ הָאֲדָרוֹת סְמוּךְ לְאוֹר הַיּוֹם, וְלִמְדֵנוּ מֵאַמְרֵי בַר יוֹחָאי
 בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה.

(אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב יד אחד ממלמדיו, נדפס בספר טעמי המנהגים, עניני הלולא דרבי שמעון בן יוחאי)

ב) קביעות זמנים ללמד ספר הזהר על ציון רבי שמעון בן יוחאי

בהיות חברים מקשיבים אצל ציון רבי שמעון בן יוחאי ועוסקים באמרותיו אמרות טהורות פדרפו
 פעמים בשנה מעת לעת ומפקידה לפקידה וכו'.

(ספר התרדים בהקדמה)

ספר אור הזוהר (עמוד 338)

שְׁנֵי פְעָמִים בְּשָׁנָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר הוֹלְכִים כָּל חֻכְמֵי סִגְלָה וְכוּ' לְמַרוֹן, וְשֵׁם פּוֹרְסִים אֵהָל אֶחָד מִן קִבְרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עַד קִבְרוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹשְׁבֵי שֵׁם בֵּין רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר י' יָמִים וְי' לַיְלֹת רְצוּפִים וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי הַזֹּהָר. וְזֶה הַסֵּדֶר הֵם עוֹשִׂים עֲשָׂרָה יָמִים קִדְּשׁוּ וְעֲשָׂרָה יָמִים קִדְּשׁוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד. (טעמי המנהגים סעיף י' מכתב קדש מרבי שלמה שלימל, ספר מצרף לחכמה)

כִּדְ נִהְגוּ הָרַאשׁוֹנִים כְּמִלְאָכִים, רַבְּנָן קַדִּישִׁין, תְּקִיפֵי אֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל שֶׁל אוֹתוֹ הַדּוֹר דַּעֲה, שְׁעֵלוּ בְּחִצְרוֹת בֵּית הַשֵּׁם בְּמַרוֹן שְׁתֵּי פְעָמִים בְּשָׁנָה וְלָמְדוּ שֵׁם זֹהַר הַקְדוּשׁ בְּקִדְּשׁ, שְׁפָכוּ אֶת לֶבָם בְּבִכּי וּמְרִירוֹת לֶבָם לְתַקּוֹן נַפְשָׁם בְּתִשׁוּבָה עֲלֵאָה. וְכֵן מְצִינוּ שֶׁנִּהְגוּ בֶּן תַּלְמִידֵי גוּרֵי הָאָרֶץ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְשֶׁאֵר חֻכְמֵי וְגִדּוּלֵי הַתּוֹרָה מְצַפֵּת תְּבִנָּה וְתַבּוּנָן לְעֵלוֹת מַרוֹנָה שְׁנֵי פְעָמִים בְּשָׁנָה לְלַמֵּד שֵׁם סִפְרֵי זֹהַר הַקְדוּשׁ. (טעמי המנהגים, עניני הילולא דרבי שמעון בן יוחאי)

ג) לְלַמֵּד זֹהַר עַל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י בְּמַרוֹן

וְכֵן נִהְגוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁעַל כָּל קִבְרֵי שֵׁם כָּל תְּנַא אוֹ נְבִיא אוֹמְרִים אִיזָה פְּסוּקִים אוֹ מְאָמְרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַנְּבִיא אוֹ הַתְּנַא. וְכִבֵּר נִדְפַס שֵׁם עַל זֶה סֵפֶר אֶחָד מִלְּקַט מִמְאָמְרֵי שֵׁם הַתְּנַאִים הַקְּבוּרִים לְוִמֵר אוֹתָם עַל קִבְרָם, כִּי שֵׁם עַל צִיּוֹן קִבְרָם הַקְדוּשׁ מְסַגֵּל מְאֹד לְלַמֵּד תּוֹרָתָם הַקְדוּשָׁה, כִּי שֵׁם יִזְכֶּה לְשִׁמְעַ דְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים, כִּי שֵׁם בְּחִינַת אוֹיֵר הַנֶּחֱם וְהַזָּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִשְׁמַע דְּבִרְיָהֶם בְּלִבּוֹ וְיָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. (ספר לקוטי הלכות הלקות סימני בהמה וחדה טהורה הלקה ד')

ד) רַבִּינוּ הַרְמ"ק בְּמַרוֹן

רַבִּי אֲבָרְהָם גְּאֵלְאֲנָטִי (בְּסִפְרוֹ קוֹל בּוֹכִים, סוֹף קִינָה ב'). כּוֹתֵב: מַה שִּׁשְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי הַרְמ"ק זְכוּרֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא בְּהִיוֹתָם עַל צִיּוֹן הַרְבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּהַר מַרוֹן.

(קול בוכים, סוף קינה ב')

ה) מִן הַבֵּית יוֹסֵף זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֲמֵן בְּמַרוֹן

מִן הַבֵּית יוֹסֵף רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל חָנַג חַג הַסְּכוּת בְּמַרוֹן, וְהַתְּפִלָּל שֵׁם תְּפִלַּת הַחֶג, וְהַקִּיּוֹף שֵׁם בְּד' מִיָּנִים הַצִּיּוֹנִים הַקְדוּשִׁים הוּא וְתַלְמִידָיו, וְלָמְדוּ שֵׁם זֹהַר הַקְדוּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּמִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל פְּרִשְׁתָּ אָמַר, בְּאוֹר לְיוֹם ז' כ' תִּשְׁרִי (בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא לֵיל ה' דָּחַל הַמוֹעֵד סְכוּת) בָּא אֵלָיו הַמִּגִּיד וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַשֵּׁם עֲמָד וְכוּ', וְהָא גְּשָׁמִים דָּאֲתִי לֹא הוּוּ דְנִמַּת שְׁפָד לֹא קִיתוֹן עַל פְּנֵי חָס וְשְׁלוֹם (רֵאזָה סִפְהַ פְּרַק ב' מִשְׁנָה ט'), אֲדַרְבָּה נִתְקַבְּלוּ דְבִרְיָכֶם, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וּבְנֵי שְׁמַחוּ לְקִרְאוֹתְכֶם בְּקִרְוֹתְכֶם הַזֹּהָר עַל מְעַרְתֶּם וּבְכַפֵּר הַסְּמוּךְ לָהֶם, אֵלֶּא כִּיִּן שְׁהַקְפָּתֶם לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּד' מִיָּנִים הֵבֵאִים לְרִצּוֹת עַל הַמַּיִם, נִתְעוֹרְרוּ הַמַּיִם וּבָאוּ, וְאֵלוּ הֵייתֶם מְקִיפִים פְּעַם אַחֲרַת, הָיוּ רַב גְּשָׁמִים בָּאִים לְעוֹלָם כְּמוֹ בְּיָמֵי חוֹנֵי הַמַּעֲגָל, וּמִפְּנֵי כֵּךְ בָּאוּ גְּשָׁמֵי בְּרַכָּה רְצוּפִים, כְּדִי שְׁלֹא תִקְיֹפוּ יוֹתֵר עֲלֵיהֶם. וְכִלְלֵן זֶה יִהְיֶה נְקוּט בִּידְכֶם, כָּל זְמַן שֶׁהָעוֹלָם יִצְטָרֵךְ לְגְשָׁמִים, וְתִלְכוּ וְתִקְיֹפוּ צִיּוֹנֵי הַצְּדִיקִים הַנּוֹזְכִּים וְתַעֲנוּ (רֵאזָה בְּזֹהַר הַקְדוּשׁ חֶלֶק ג' דף נ"ט, רֵאזָה גַם בְּזֹהַר הַקְדוּשׁ חֶלֶק ג' ע"א). וְעַל כָּל צָרָה שְׁלֹא תִבּוֹא עַל הַצְּבוּר תִּקְיֹפוּ אוֹתָם ז' פְּעָמִים וְתַעֲנוּ (שֵׁם).

וְדַעוּ כִּי הֵם שְׁמַחִים מְאֹד בְּקִרְוֹתְכֶם הַזֹּהָר עַל מְעַרְתֶּם אוֹ הַסְּמוּךְ לָזֶה, וּכְשֶׁתִּתְמַיְדוּ בֶּן יִגְלוּ לְכֶם רִזִּין עֲלֵאִין וְכוּ', עַן שֵׁם. (רֵאזָה זֹהַר הַקְדוּשׁ חֶלֶק ב' דף פ"ו)

(מגיד מישרים פרשת אמר)

ו) חִבּוּרַת הָאָרֶץ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּמַרוֹן

בְּהִיוֹת חֲבָרִים מְקִשְׁבִּים אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְעוֹסְקִים בְּאִמְרוֹתָיו אִמְרוֹת טְהוּרוֹת כְּדַרְכֵּנוּ פְּעָמִים בְּשָׁנָה מַעַת לַעַת וּמִפְּקִידָה לְפִקִּידָה, שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינּוּ, צַעֲקֵנוּ בְּמְרִירוֹת לְבִנּוּ וְיִתְכוּ בְּמַיִם שְׂאֵנִינּוּ בְּרֵאוֹתֵנוּ אִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחֲבָרָיו בְּדוֹרוֹתָם הָיוּ מְצַטְעָרִים וְאוֹנְנִים וּבּוֹכִים עַל רַב פְּשָׁעֵינוּ, וְאוֹתָם הַצְּדִיקִים לֹא הָיוּ גְרָמָא בְּנִיזְקִין, קַל וְחִמֵּר לָנוּ שְׂאֵנְחָנוּ הַגּוֹרְמִים, שְׂיִישׁ לָנוּ לְבַבּוֹת וְלִהְצַטֵּר בְּכַפְלִים.

(החרדים בהקדמתו)

